

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ.2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 กำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพคนพิการ โดยได้กำหนดประเภทศูนย์บริการคนพิการไว้ 2 ประเภท คือ 1) ศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด ที่จัดตั้งเพื่อส่งเสริมสนับสนุน และประสานงานเกี่ยวกับการจัดบริการของศูนย์บริการคนพิการทั่วไป และ 2) ศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ได้แก่ศูนย์บริการที่จัดตั้งโดยองค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการซึ่งได้รับรองมาตรฐานตามมาตรา 6 (10) เพื่อให้บริการแก่คนพิการในระดับพื้นที่ หรือตามประเภทความพิการ โดยศูนย์บริการดังกล่าวมีหน้าที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการ และความช่วยเหลือตามที่คนพิการร้องขอ และตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนดรวมทั้งการให้คำปรึกษาหรือช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการขอสิทธิประโยชน์แก่คนพิการ เรียกร้องแทนคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์จัดการเลือกปฏิบัติโดย ไม่เป็นธรรมต่อคนพิการรวมทั้งให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การฝึก และการจัดหางานให้แก่คนพิการ (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2554)

ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบันที่ทำให้ประเทศไทยเห็นความสำคัญของคนพิการมากขึ้น โดยถือว่าคนพิการนั้นเป็นทรัพยากรหนึ่งของสังคมที่ต้องได้รับสิทธิ เสรีภาพ และบริการที่เท่าเทียมกับคนปกติ หลังจากมีพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ปี พ.ศ. 25344 ฉบับแรกที่มุ่งเน้นให้คนพิการสามารถใช้ชีวิตได้เหมือนกับคนปกติทั่วไป ในปี พ.ศ. 2550 ได้มีพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้ให้ความหมายคนพิการ หมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรมสติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ซึ่งในมาตรา 20 พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้กล่าวถึงสิทธิและใช้

ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550, 2552)

1. การฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์ในเรื่องการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลค่าอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการเพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรมสติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้นคนพิการที่มีบัตรของผู้พิการ (ท.74) สามารถเข้าถึงและใช้บริการสาธารณสุขของรัฐได้ทุกแห่งโดยไม่ต้องมีใบส่งต่อ
2. การคุ้มครองสิทธิคนพิการทางการศึกษาในเรื่อง การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะ หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สำหรับคนพิการให้การสนับสนุนตามความจำเป็นและเหมาะสมอย่างทั่วถึง
3. การส่งเสริมอาชีพและคุ้มครองการมีงานทำของคนพิการในเรื่องการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงานมาตรการเพื่อการมีงานทำตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ บริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด และการจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการหน่วยงานของรัฐ หรือสถานศึกษาเอกชน
4. การคุ้มครองสิทธิคนพิการทางสังคมและสวัสดิการเพื่อให้การคุ้มครองสิทธิคนพิการทางสังคมและสวัสดิการเป็นไปอย่างทั่วถึง เช่น ให้บริเวณล่ามภาษามือ การช่วยเหลือทางกฎหมาย การจัดให้มีผู้ช่วยคนพิการ การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้แก่คนพิการ การช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลคนพิการ และการจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ
5. การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ เพื่อคุ้มครองสิทธิคนพิการมิให้สภาพแวดล้อมเป็นอุปสรรคต่อการเข้ามามีส่วนร่วมทางสังคมสำหรับคนพิการ
6. บริการให้กู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพคนพิการที่บรรลุนิติภาวะ (อายุ 20 ปีบริบูรณ์) และผู้ดูแลคนพิการตามกฎหมาย สามารถกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพหรือขยายกิจการ จากกองทุนส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ รายละไม่เกิน 5 ปี โดยไม่คิดดอกเบี้ย
7. การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการให้บริการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการเพื่อเพิ่มความสะดวกในการดำรงชีวิตและปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันใน

ที่อยู่อาศัยของคนพิการเอง เช่นการปรับปรุงห้องน้ำ โดยการประยุกต์ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นที่คนพิการอาศัยอยู่เป็นหลัก ในอัตราเหมาจ่ายรายละไม่เกิน 20,000 บาทตามที่กฎหมายกำหนด

8. การจัดบริการล่ามภาษามือ

9. การสนับสนุนผู้ช่วยคนพิการ

10. การลดหย่อนค่าโดยสารขนส่งสาธารณะสำหรับคนพิการ

11. คนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลคนพิการ มีสิทธิได้รับการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูจากหน่วยงานของรัฐ

12. คนพิการและผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี และองค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี เป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนดการรับรู้ถึงสิทธิของคนพิการและบริการด้านต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติพ.ศ. 2550 กับคนพิการทุกประเภทที่มาใช้บริการ ณ ศูนย์บริการผู้พิการ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบว่าคนพิการนั้นมีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 มากน้อยเพียงใด และเกิดปัญหาในการรับรู้ถึงสิทธิด้านใดบ้าง เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาข้อมูลด้านสิทธิและบริการต่าง ๆ ได้ อันจะเป็นการทำให้คนพิการกลุ่มนี้ได้รับ

คำถามการศึกษา

1. การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการอยู่ระดับมากน้อยเพียงใดและเกิดปัญหาในการรับรู้ถึงสิทธิด้านใดบ้างตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. การรับรู้สิทธิส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันหรือไม่ตามปัจจัยส่วนบุคคล

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันตามเพศ

2. การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันตามอายุ

3. การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันตามระดับการศึกษาของคนพิการ

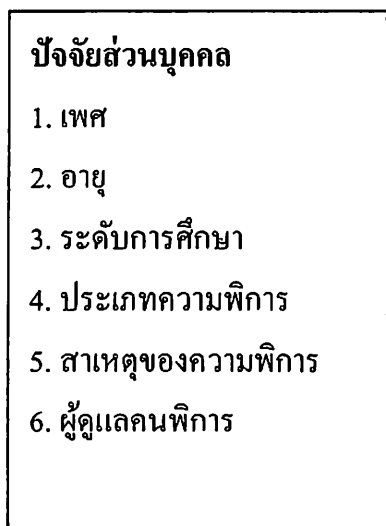
4. การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันตามประเภทความพิการของคนพิการ

5. การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันตามสาเหตุของความพิการของคนพิการ

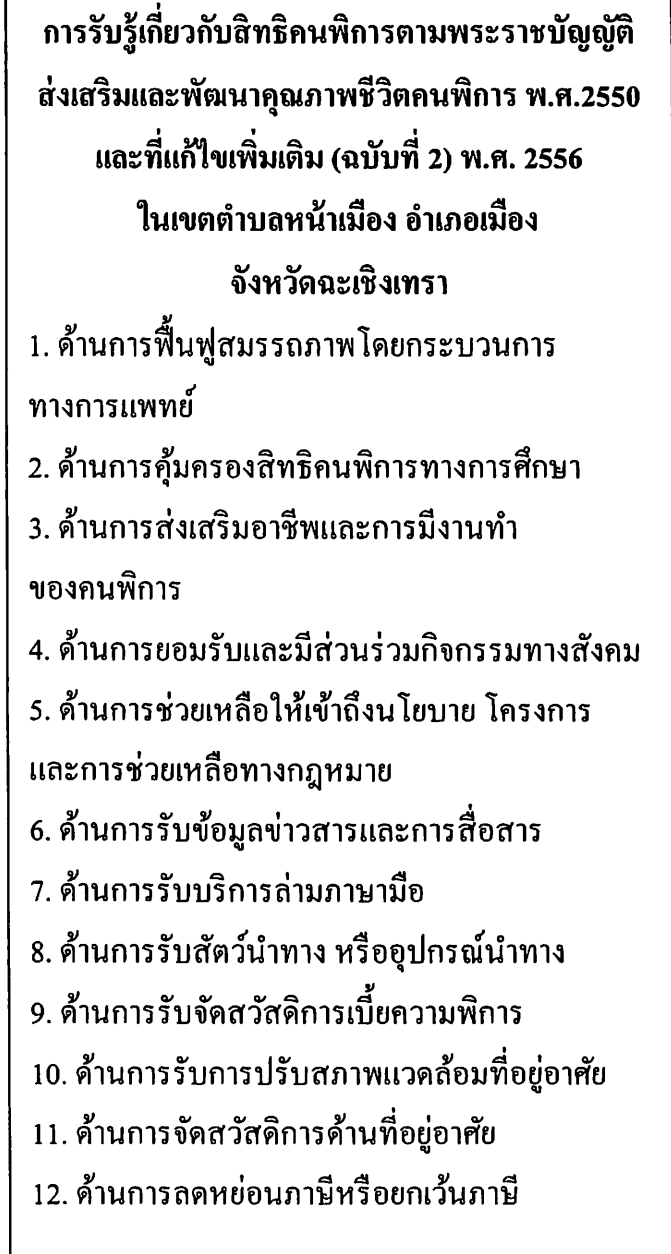
6. การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันตามผู้ดูแลคนพิการของคนพิการผู้ดูแลคนพิการของคนพิการ

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราของผู้ศึกษาจำแนกขอบเขตของการศึกษาได้ดังนี้

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ขอบเขตด้านเนื้อหาโดยวิธีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของคนพิการเกี่ยวกับวิธีการจดทะเบียนคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550และ สิทธิประโยชน์ที่ได้หลังจากจดทะเบียนคนพิการมาตรา 20 คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลือจากรัฐ

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประชากรที่ทำการศึกษาได้แก่คนพิการที่ได้รับการจดทะเบียน และอาศัยอยู่ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 703 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) (อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557, หน้า 45-46) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวนประชากร 255 คน

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.4 ขอบเขตด้านตัวแปร

1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

- 1.1) เพศ
- 1.2) อายุ
- 1.3) ระดับการศึกษา
- 1.4) ประเภทความพิการ
- 1.5) สาเหตุของความพิการ
- 1.6) ผู้ดูแลคนพิการ

2) ตัวแปรตามได้แก่การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

- 2.1) ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์
- 2.2) ด้านการคุ้มครองสิทธิคนพิการทางการศึกษา

- 2.3) ด้านการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของคนพิการ
- 2.4) ด้านการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม
- 2.5) ด้านการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย โครงการ และการช่วยเหลือทางกฎหมาย
- 2.6) ด้านการรับข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร
- 2.7) ด้านการรับบริการล่ามภาษามือ
- 2.8) ด้านการรับสัตว์นำทาง หรืออุปกรณ์นำทาง
- 2.9) ด้านการรับจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ
- 2.10) ด้านการรับการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย
- 2.11) ด้านการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย
- 2.12) ด้านการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี

1.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2563 - เมษายน 2563

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในเขตตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ว่ามีระดับการรับรู้สิทธิของคนพิการมากน้อยเพียงใด และทำให้ทราบถึงข้อมูลเปรียบเทียบการรับรู้ของคนพิการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ที่จะเป็นประโยชน์ต่อคนพิการในการรับสิทธิบริการต่าง ๆ และเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของคนพิการ เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

คนพิการ หมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ

การรับรู้ถึงสิทธิ หมายถึง การได้รับสิทธิหรือการใช้ประโยชน์จากวิธีการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ในการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์การศึกษา อาชีพ การยอมรับและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม

การเข้าถึงนโยบาย การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การรับบริการล่ามภาษามือ สิทธินำทางสิทธิเบี่ยงชีพ การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยและการลดหย่อนภาษีตามลำดับ ดังนี้

1. สิทธิในการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์หมายถึงการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลค่าอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการเพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญาการเรียนรู้หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด
2. สิทธิในการได้รับการศึกษา หมายถึงการได้รับการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะหรือสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือกหรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม
3. สิทธิในการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ หมายถึงการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและการประกอบอาชีพของคนพิการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด
4. สิทธิในการได้รับการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม หมายถึง การได้รับการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ
5. สิทธิในการได้รับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย หมายถึงการได้รับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม การพัฒนา และการบริการอันเป็นสาธารณะผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมายและการจัดหาทุนความว่าต่างแก้ต่างคดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
6. สิทธิในด้านข้อมูลข่าวสาร หมายถึงการได้รับข้อมูลข่าวสารการสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกำหนดในกฎกระทรวง

7. สิทธิในการได้รับบริการล่ามภาษามือ หมายถึง การใช้บริการทางการแพทย์ และการสาธารณสุข การสมัครงานหรือการติดต่อประสานงานด้านการประกอบอาชีพ การร้องทุกข์หรือการกล่าวโทษหรือการเป็นพยานในชั้นพนักงานสอบสวนหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายอื่น การเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรือฝึกอบรมรวมทั้งเป็นผู้บรรยายโดยหน่วยงานภาครัฐ หรือองค์กรภาคเอกชนเป็นผู้จัดซึ่งมีคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายเข้าร่วมด้วย บริการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

8. สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง หมายถึง การได้รับสัตว์นำทาง เป็นเครื่องมือ หรืออุปกรณ์นำทางหรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ ติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทางและการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ โดยได้รับการยกเว้นค่าบริการค่าธรรมเนียม และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์เครื่องมือ อุปกรณ์หรือเครื่องช่วยความพิการดังกล่าว

9. สิทธิในการได้รับการจัดสวัสดิการเบี่ยงความพิการ หมายถึง ได้รับเงินที่จ่ายเป็นรายเดือน เพื่อเอื้ออำนวยให้คนพิการมีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ดี

10. สิทธิในการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย หมายถึง การได้รับการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยการมีผู้ช่วยคนพิการหรือการให้มีสวัสดิการอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

11. สิทธิในการได้รับการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย หมายถึง สิทธิที่ได้รับการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูจากหน่วยงานของรัฐสำหรับคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลคนพิการ

12. สิทธิของคนพิการที่จะได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี หมายถึง การได้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ให้กับคนพิการ